

✻ DE STER. ✻

Half-Maandelijch Tijdschrift van de Heiligen
der Laatste Dagen.

(OPGERICHT IN 1896.)

Wij gelooven dat geene regeering in vrede kan bestaan, tensij zulke wetten ontworpen zijn, en onschendbaar worden gehouden, sóó dat aan elk persoon de vrije uitoefening zijns gewetens, het recht en bestuur van eigendom, en de bescherming van het leven verzekerd is.

LEER EN VERB. Afd. 134 : 2.

No. 20.	15 October 1911.	16de Jaargang.
---------	------------------	----------------

NEDERIGHEID.

Als wij eene opsomming zouden moeten geven van de verschillende deugden, welke het Evangelie in de harten van zijne beoefenaars dient aan te kweeken, dan zouden wij voorzeker eene lange lijst verkrijgen. Het Evangelie van den Zoon der liefde toch omvat alle dingen, en de ware Godsdienst, gebaseerd op des Zaligmakers leeringen is niet enkel eene religieuze dienst bestaande uit bidden, zingen, bijbellezen en naar vergaderingen gaan, maar betreft daarentegen in zijne diepste roerselen heel het maatschappelijke en burgerlijke leven. Speciaal om datgene te kennen wat onderling noodig is in onze maatschappelijke samenleving, is het dat Jezus zijne jongeren in het volbrengen van hunne dagelijksche plichten jegens elkander onderwees. Vele wijze raad en nuttige wenken dienaangaande gaf Hij hen, toen Hij altijd met hen was en Zijne volgelingen als 't ware dagelijksch aan den onuitputtelijken levensbron zich konden laven. En bij alle de onderscheidene leeringen die de Christus dan aan Zijne jongeren gaf, valt altoos op te merken dat door Hem er telkens op werd gewezen, dat de voorgeschreven plichten in nederigheid moesten worden volvoerd. Nederigheid was steeds de grondtoon van Zijn eigen in alle opzichten heilig vertoon, en als eene der voornaamste voorwaarden tot Zijnen dienst prentte Hij het den discipelen in. Door Hem werd er ten allen tijde op gewezen dat eenvoud de kenmerk van het ware was, en simpele nederigheid steeds de blijken van het hoogstaandste karakter.

Als eene der grootste levenslessen wees Hij, den Goddelijk grooten Meester Zijne getrouwen er op, dat van Hem vooral te leeren viel, dat Hij zachtmoedig en nederig van harte was. En van Hem kan inderdaad met volle waarheid worden gezegd, dat Hij die deugd bezat van af de wieg tot aan het graf.

Zooals wij zeiden, Hij onderwees het Zijne volgelingen, en prentte hen de noodzakelijkheid er van ten diepste in. En toen Hij dan nu in deze laatste bedeeeling opnieuw Zijne geboden heeft gegeven, is dat wederom eene der eerste dingen door Hem op het allernadrukkelijkst onderwezen. In Leer en Verb. 19, waar de Heer aan Joseph Smith sommige van de geboden, welke Hij ook vroeger op Zijne omwandeling op aarde gaf, in zeer duidelijke termen herhaalde, lezen wij het volgende: „En gij zult blijde tijdingen verklaren, ja, predik ze op de bergen en op elke hooge plaats, en onder elk volk dat u zal toegestaan worden te zien. En gij zult zulks met alle nederigheid doen, vertrouwende in Mij, niet smadende die u smaden. (verzen 29 en 30).

Vragen wij, waarom het is dat de Heiland opnieuw heeft noodig geacht, om door middel van Zijnen Profeet dit gebod ook aan Zijne volgelingen in deze laatste dagen te geven, het antwoord kan dan in geen enkel opzicht twijfelachtig zijn. De Heer, als de kenner der harten zag evenals voorheen de noodzakelijkheid hiervan ten zeerste in. Hij wist, dat voor de volmaking van Zijne kinderen een dergelijk voorschrift van groote beteekenis was. Zoo er toch bij hen die langs den lijn van Christus geboden op willen klimmen, geene nederigheid aanwezig is, dan treedt al spoedig eigendunkelijkheid daarvoor in de plaats, en niet zoodra heeft deze ondeugd zich vertoont, of alle vooruitgang is totaal onmogelijk. Iemand die de wijsheid in pacht meent te hebben, zal van geen enkele bron meer wijsheid vragen. Bij hem toch, — zoo vermeent hij — is reeds alle wijsheid te vinden. Al hetgeen door iets of iemand anders tot hem wordt gebracht, zal door hem eerst aan zijne eigene wijsheid worden getoetst, en als zijn verstand hem zal zeggen, dat het voortgebrachte waar is, dan nog zal het niet worden aangenomen, omdat hij zelve het niet is geweest die op het geuite denkbeeld is gekomen. Zijn alles beheerschende trots verbiedt hem ook maar iets van iemand anders aan te nemen, want in zijne verbeelding bestaat alleen maar hijzelf. Zelfs de Heer zelf zoude hem niets kunnen leeren, want ook tegenover Hem, zoo hij zich althans niet zoude bekeeren, zoude hij met trots vermeenen dat zijne wijsheid, zoo die van den Heer niet overtreffende, toch minstens daarmede gelijk stond. Dat de nederige Jezus dezulken niet voor Zijn koninkrijk en Zijnen dienst kan gebruiken, wie zoude zich daarover verwonderen? Gesteld dat

dergelijke personen geroepen zouden zijn om voor Hem te werken. Jezus zegt: „Een dienstknecht is niet meerder dan zijn Heer”. Geene wijsheid derhalve van den knecht, maar enkel de geïnspireerde kennis van den Meester. De eigendunkele daarentegen zoude zekerlijk vermeenen, dat zijne voorstellen en zijnen raad minstens even zoo verstandig waren als die van den Meester. Immers hij vertoefde reeds jaren lang op het terrein van handeling, terwijl de Meester zelve op eene geheel andere plaats zich altoos had bevonden. Zou hij het nu niet beter weten dan de Meester! Zeker, zoo zullen de gedachten van den eigendunkelijke zijn, zonder eenigen twijfel is dat zoo. Behoeft het ons te verwonderen, dat zoo iemand in werkelijkheid door den Heer nimmer voor Zijn heilig werk gebruikt zal kunnen worden?

Wenden we daarentegen den blik naar den ware nederige, en een geheel ander beeld treft alsdan ons oog. Het kenmerk van de waarheid, zoo zeiden wij, is altoos groote eenvoud, en als wij zien op de werkelijk grooten, dan bemerken wij, dat ten allen tijde door hen er steeds den nadruk op is gelegd, dat door hen de ondervinding is opgedaan geworden in de ontwikkeling van hun verstand, dat hoe meer zij geleerd hebben, hoe dieper in hen het besef is geworteld, dat zij nog maar o zoo weinig wisten. Hoe ruimer voor onze oogen zich het veld van waarneming uitbreidt, hoe klaarder het wordt, dat nog slechts heel, heel weinig ontdekt is geworden door alle wijsheid tezamen van de groote mysteriën waarmede wij omringd zijn. De ware nederige en ware wijze zullen zich altoos gewillig willen betoonen om zelfs van een kind te leeren, wanneer de gelegenheid zich daaromtrent voordoet.

Zooals gezegd, het Evangelie schrijft als een van de noodzakelijkste verplichtingen diepe nederigheid voor, en niet zoodra wordt dit pad verlaten, of in de gevoelens van den betrokken persoon treedt eene groote verandering in. De Geest der Waarheid, die beloofd en ook aanvankelijk reeds was verkregen, gevoelt zich bij de ingebeelde wijsheid van het individu overbodig, en wijkt langzamerhand terug. Eerst evenals bij ieder andere bedroefing des Geestes, onmerkbaar, maar al spoedig meer en meer, en eindelijk begint de eigendunkelijke die in alles zijn eigen verstand volgde, te twijfelen aan het bestaan zelfs van dien verlichtenden Geest. En geen wonder ook, 't is immers al zóó lang geleden, dat die heilige fluistering voor 't laatst in zijnen boezem weerklonk, reeds zóó lang is in de moedwillige duisternis, — door hem zelve voor licht gehouden — verkeerd, dat het geestesoog het vermogen bijna verloor om het ware licht te kunnen verdragen. En zoo gaat hij voort op het hellend vlak wat ten verderve voert. De

uiterlijke betrekkingen blijven voor een tijd nog wel bestaan, maar al meer en meer trekt men zich terug van allen omgang met de nederige kinderen Gods, die toch in elk opzicht zoover beneden blijven. Eindelijk is geheel de getuigenis te loor, en onbewust van het eigen gevaar is men een speelbal geworden van Satan, terwijl men, och arme — nog vermeent zijn eigen wijsheid te volgen.

Verwonderd staan wij menig keer, wanneer wij zien welke gevaarlijke middelen de oude slang niet nog in zijne macht heeft, om in elk opzicht het werk des Heeren te verwoesten. Geen enkel middel is hem te gering, en menig, menigeen heeft hij reeds doen vallen door datgene wat ook zijn eigen val is geweest. Een onzer oude spreuken zegt: „Hoogmoed komt vóór den val” en de Satan heeft de waarheid daarvan aan zichzelf bevestigd gezien, en heeft vanaf dien tijd geene poging onbeproefd gelaten, om ook anderen van de waarheid daarvan bij ondervinding te overtuigen. Ten opzichte van deze zaak kunnen de Heiligen niet genoeg op hunne hoede zijn. Door middel van het licht, wat door Gods verklarende Geest over vele diepere dingen van de verhoudingen tusschen den Vader en Zijne kinderen hier op aarde ontstoken is, zijn vele zaken voor onze oogen opgeklaard, waarvan wij vroeger niet het minste begrip hadden, maar ook vele dingen zijn nog steeds daar, waarover de Heer in Zijne wijsheid ons nog de noodige openbaringen onthouden heeft. En zoo het ooit is dat wij een verlangen mochten koesteren om in deze meer verborgen dingen te worden ingewijd, laat het dan zijn door ernstig onderzoek op de rechte plaatsen en door machtig, maar nederig gebed, dan zullen wij nimmer op zijwegen door onze eigene ingebeelde wijsheid geschapen — afdwalen, maar ons altoos in het rechte spoor voorwaarts gaan bewegen. Volgen wij echter den raad van Satan, en raadplegen wij in onzen hoogmoed onze eigene wijsheid, en verliezen wij, de noodzakelijke nederigheid uit het oog, het einde is dan niet te overzien, en de wankele weg voert ons te gronde alvorens wij zelf tot het besef van onzen toestand zijn gekomen. O, leden van Christus Kerk, wordt er ooit iemand zoodanig onder u gevonden, bekeert u nog heden. Laat de waarschuwende voorbeelden in de Schriften van ouds vermeld, u tot leering verstrekken. Zoo menigeen, door den Heer begaafd met inderdaad een helder verstand is reeds op dien weg te gronde gegaan, en zoo wij niet wakende zijn, dan zal zonder eenigen twijfel langs dezen weg door den Satan nog vele slachtoffers worden gemaakt. Joseph Smith heeft eens gezegd, verzamelt u kennis uit alle goede boeken, en van overal waar gij waarheid mocht vinden. En zonder eenigen twijfel is dit geheel een

Godswoord tot ons geweest, maar de ware bedoeling daarvan is, dat altoos acht zoude worden gegeven dat deze kennis verzameld werd onder de directie van den Geest der Waarheid, tot dat doel aan de gehoorzame volgelingen gegeven. Wordt zoodanig wijsheid en kennis opgedaan, dan kunnen deze schatten niet anders dan tot groote vooruitgang strekken, want inderdaad is het waar, dat niemand zonder kennis ooit zal kunnen zalig worden. En wanneer de wijsheid op deze zuiverende wijze is voortgebracht, dan zal ze, zooals gezegd, het allereerst ten diepste den indruk verwekken, hoe klein en hoe nietig ons — al is het nog zoover ontwikkeld — verstand eigenlijk nog maar is. Onder de leiding van den Geest des Heeren echter de wijsheid opgedaan, dan zal die wijsheid ons schragen, en bij iedere schrede de getuigenis van het Evangelie meer in ons bevestigen.

VERPLAATST.

Op 18 September is Ouderling Orson M. Calder van de Rotterdamsche naar de Arnhemsche Conferentie verplaatst.

Op 6 October zijn eveneens de onderstaande Ouderlingen als volgt verplaatst:

Fred. E. White van de Amsterdamsche en John E. Everett van de Rotterdamsche naar de Arnhemsche, O. A. Carstensen van de Arnhemsche naar de Luiksche Conferentie.

Ouderling M. C. Morris, welke den 14den September van Zutfen in de Arnhemsche Conferentie naar Rotterdam kwam wegens ongesteldheid, is eveneens naar de Luiksche Conferentie verplaatst.

ONTSLAGEN.

2 October 1911. Ouderling Charles M. Clawson Jr. is eervol van zijne werkzaamheden in deze zending ontslagen. Op 31 April arriveerde hij te Rotterdam, en is sedert dien tijd in de Arnhemsche, Groninger en wederom in de Arnhemsche conferentie werkzaam geweest.

6 October 1911. Ouderling Wm. H. Allsop is eveneens eervol van zijne zending alhier ontslagen. Hij kwam aan te Rotterdam, 14 April 1909, en heeft in de Amsterdamsche, Groninger en Arnhemsche Conferentie gearbeid.

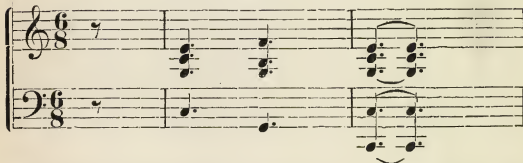
IK LAS VAN EEN ZEER SCHOONE STAD EENS.

Naar het Engelsch van J. B. ARCHINSON.

Muziek van O. F. PRESBREY.

1.	Ik	las van een zeer schoo-ne stad eens,	Ver
2.	Ik	las van de wo - ning der heem' - len,	Die de
3.	Ik	las van het kleed des op - rech - ten,	Van de
4.	Ik	las van een Heer vol ont - fer - ming,	Waar de

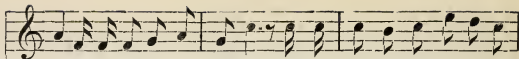

weg in het ko-nink-rijk	Gods;	Ik	las van haar mu-ren van
Hel-land voor ons heeft be-reid;	En hoe	hij, die zijn roe-ping ge-	
kro-ne der glo-rie ge - reed,	Als de	Va - der zal zeg-gen: „Kom	
zon-daar mag gaan met be-rouw,	Voor de	del-ging van elk' o - ver-	

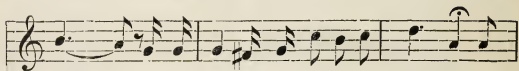

jas-plis,	Van haar	stra-ten van goud en zoo	trotsch.	De
trouw bleef,	Zoe - te	rus-te daar bij hem ver - beidt.	Geen	
in gij,	Neemt uw	heil en uw schif - te - rend	kleed".	Hoe d'op-
tre-ding,	In ge -	loof wat Zijn goed-heid aan -	schouw.	Ik

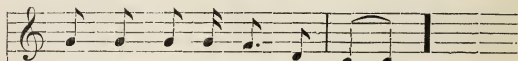

le-vens ri-vier was in't mid-den, Klaar als kris-tal en zui-ver ge-
 moei-te noch smart kan daar ko-men. Ook de u-ren zijn daar niet ge-
 rech-ten zijn steeds meer ge-ze-gend, In hun gang door de stra-ten ge-
 las van Zijn trouw en be-scher-ming, Als ge-volg'd wordt Zijn wet-ten her-

steld. Niet de helft nog van al de - ze schoon-heid, Is
 teld. Niet de helft nog van al - les wat wacht daar, Is
 meld. Niet de helft van deez' won-dre his - to - rie, Is
 steld. Niet de helft van Zijn He-mel-sche lief - de, Is

ooit aan het mensch - dom ver - teld.
 ooit aan het mensch - dom ver - teld.
 ooit aan het mensch - dom ver - teld.
 ooit aan het mensch - dom ver - teld.

KOOR

De helft is nog nooit ver - teld. De helft is nog nooit ver -
 De helft is nog nooit ver - teld. De helft is nog nooit ver -
 De helft is nog nooit ver - teld. De helft is nog nooit ver -
 De helft is nog nooit ver - teld. De helft is nog nooit ver -

ver-teld ver-teld ver -

teld. De helft toch van al de - ze schoon-heid, Aan
 teld. De helft toch van al - les wat wacht daar, Aan
 teld. De helft van deez' won' - dre his - to - rie, Aan
 teld. De helft van Zijn he - mel - sche lief - de, Aan

teld ver-teld

't mensch-dom is nooit nog ver - teld.
 't mensch-dom is nooit nog ver - teld.
 't mensch-dom is nooit nog ver - teld.
 't mensch-dom is nooit nog ver - teld.

„Hij is overigens wel een goede werker, maar kan niet omgaan met andere mensen”, — werd eens gezegd. Maar kan iemand in werkelijkheid wel een goede werker zijn, wanneer hem de macht ontbreekt om met ambitie met anderen saam te werken? Of is het daarentegen niet juist een zeker teeken van géén goede maar een ondergeschikte en onvolmaakte kracht te zijn? Is er niet iets verkeerd in ons zelve, wanneer wij ons niet kunnen verheugen in succesvol en vereenigd samenstreven?

DE STER.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der Laatste Dagen.

Redactie:

B. G. THATCHER.

Assistent:

B. TIEMERSMA.

TEMPELGEHEIMEN?

Onze lezers zullen ongetwijfeld zich herinneren, welk praatje voor korten tijd geleden de rondte heeft gedaan, als zoude Pres. Joseph F. Smith eene kapitale som hebben geboden voor de oorspronkelijke platen van 68 photographiën welke genomen waren van het binnenste van den tempel te Salt-Lake City. Ook wij hadden de verschillende berichtjes in de onderscheidene couranten gelezen, en wisten niet wat waarheid en wat leugen was, ofschoon we onmiddellijk wel volkomen vast konden stellen, dat al was het ook waar, dat het iemand op onrechtmatige wijze gelukt was afbeeldingen van den tempel-interieur te nemen, dit nimmer Pres. Smith aanleiding zoude geven om te trachten deze platen te koopen, of op eenige aanbiedingen daaromtrent hoegenaamd ook maar in te gaan. Wij allen weten wie Joseph Smith is, d. w. z. wij weten dat hij een Profeet des Heeren is, en zich nimmer zoude verlagen om accoordjes te sluiten met zwendelaars of anderszins, welke zich door middel van op verraderlijke wijze in bezit gekomen voorwerpen wilden verrijken. En wij zagen ten dien opzichte niet mis. Zaterdag 30 September, — te laat om nog in ons vorig nummer te verschijnen, — bereikte ons alhier door middel van een extra bijblad van „Deseret News” het te Salt-Lake-City verschijnend kerkelijk dagblad, alle gewenschte gegevens.

Eerstens dan vonden we hier op de front en tweede pagina de afdrukken van 7 verschillende portretten van het binnenste van den tempel, en daarbij eene volledige beschrijving van de correspondentie door den houder van de photographiën, welke werkelijk genomen zijn, met Joseph. F. Smith. Tevens werd in dit eigen kerkelijk blad, nadat vermeld was dat Pres. Smith alle aanbiedingen van de zijde van den bezitter der portretten verontwaardigd van de hand had gewezen, eene volledige beschrijving gegeven van het binnenste van den Tempel van af de onderste ruimten tot aan den nok van het gebouw.

Daags daarna bereikte ons het bericht uit Salt-Lake, eveneens door middel van de „Deseret News” op welke steelsche wijze het gelukt was aan onbevoegden om den tempel binnen te dringen, en de onderscheidene negatieven te nemen.

Alvorens echter over te gaan om onze lezers, vooral onze Hollandsche abonné's (wij veronderstellen dat onze Amerikaansche intekenaren van alles wel al op de hoogte zullen zijn) een en ander omtrent de juiste toedracht van zaken mede te deelen, willen we eerst even opmerken, dat ofschoon inderdaad een aantal opnamen verkregen zijn, dit in 't allerminst eenige zorg baart aan de hoogere autoriteiten, en Joseph F. Smit verklaarde, dat wanneer men zijne toestemming voor het fotografeeren der zich in den Tempel bevindende zaken had gevraagd, hij die weliswaar uit den aard der zaak niet had kunnen nog willen geven, maar dat er door hem en hen die hem in zijne hooge roeping terzijde staan, in 't allerminst eenig bezwaar bestaat om, nu ze toch eenmaal genomen zijn, ze ook gepubliceerd te zien. Ofschoon door velen is verondersteld dat hetgeen zich in de Tempelen bevindt buiten de eigen kringen der Mormonen een diep geheim is, heeft dit gevoelen ook maar allerminst eenigermate recht van bestaan. Ook hiermede is het juist zoo gesteld, als met alle andere eigendunkelijke valsche meeningen, welke buitenstaanders zich van de leer der Heiligen hebben gevormd. Dit kan het beste worden bewezen door te verwijzen naar eene door de Kerk reeds in 1904 uitgegeven brochure, getiteld „*The Great Temple*” (de groote Tempel), bij duizenden jaarlijks aan buitenstaanders die Salt-Lake-City en de heiligdommen der Mormonen komen bezoeken, kosteloos verstrekt van uit het algemeen informatiebureau. In dit boekske toch wordt heel het innerlijke van den Tempel zoo volledig mogelijk beschreven, van af den bodem tot den top, en het beschrijvende artikel in de „*Deseret News*” bij de reproducties der portretten gevoegd, is geheel daaraan ontleend. Dat derhalve de sluwe inbrekers, welke zich wederrechtelijk toegang hebben verschaft zich thans geheel in hunne hooggespannen geldelijke verwachting hebben teleurgesteld gezien, is zeer licht te begrijpen. Ze vermeenden een geheim machtig te zijn geworden, wat de betrokkenen tot elken prijs van de oogen van het publiek verwijderd wenschten te houden, en hoe deerlijk ze hebben misgetast is hen ongetwijfeld al spoedig duidelijk geworden, toen Pres. Smith onmiddellijk nadat hem onder zwaar verzegeld couvert de gewichtige afdrukken van zeven á acht der foto's als proef en bewijs waren toegezonden, te werk is gegaan en ze in der Heiligen eigen courant te Salt-Lake bij duizenden heeft laten overdrukken.

We willen thans aan de hand van de uit *Deseret News* verzamelde gegevens onze lezers mede deelen, door wie en op welke wijze de verschillende portretten zijn genomen.

Een zekere Gilbert L. G. Bossard een Duitscher, had zich ver-

bonden met zekeren Max Florence, welke laatste voor enkele jaren terug eene bioscope-theater hield in Salt-Lake. Deze Bossard nu heeft op listige wijze zekeren Gottlieb Wutherich eveneens een Duitscher en als tuinmansknecht in dienst van W. F. Naumann welke laatste het opzicht had over de tempeltuinen te Salt-Lake-City, omgekocht om hem op slinksche wijze den tempel binnen te leiden, wanneer daar geen dienst werd verricht, om hem zodoende in staat te stellen zijne onrechtmatige oogmerken te volvoeren. Een en ander, hoewel met groote moeite, is gelukt, en Bossard was na maanden lange arbeid in staat om zijnen medeplichtige de genomen platen te overhandigen. De verrader Wutherich heeft niet den moed gehad in Salt-Lake te verblijven, totdat een en ander ten laatste noodwendig moest uitlekken, maar heeft zich al spoedig na zijn volbrachte heldendaad uit te voeten gemaakt, en houdt thans met Boddard — vermoedelijk op verren afstand — verblijf om het leeuwenaandeel van hun Judasloon nog te ontvangen. Max Florence echter, het hoofd der samenzwering nam met zijne buit de wijk naar New-York, en vandaar was het dat hij in speciaal aangeteekende brief aan Pres. Smith onder begeleidend schrijven, eene reproductie zond van acht der voornaamste opnamen.

In dat begeleidend schrijven nu, wat geheel het karakter van een zakenbrief draagt, stelt hij Pres. Smith goedwillig(?) in de gelegenheid, om alvorens tot publicatie der foto's over te gaan ze te koopen, om zodoende verzekerd te zijn dat ze niet onder de oogen van het publiek zullen komen. Door hem is in zijn schrijven in 't geheel geene som bepaald, en wat onze bladen te dien opzichte schreven, alsmede over het bod wat Joseph F. Smit heette gedaan te hebben, is geheel uit de lucht gegrepen. Florence verwees in zijn schrijven aan Pres. Smith naar zekeren Mr. Alexander, woonachtig te Salt-Lake, als aan wien hij machtiging had gegeven om over een en ander met Pres. Smith te onderhandelen. Heel de brief draagt het karakter van een dreigbrief, in 't Engelsch „*blackmail*” genaamd en tekenend is vooral de volgende zin: „Wij, (Mr. Florence en zijn kornuiten) praten niet voor ons plezier, dit dient u genoeg te zijn,” m. a. w. als u niet op onze handelsaanbieding(?) ingaat, dan zult u zien, dat wij onze bedreigingen om alles te publiceeren, waar maken.

Hoe verwoed teleurgesteld dit heerschap moet zijn geweest, toen hem het volgende telegram van Pres. Smith als antwoord op zijnen brief bereikte valt ligt te begrijpen. Pres. Smith seinde hem onmiddellijk na ontvangst van zijnen brief het volgende: „Ik sluit geen koopjes met dieven of handelaars in gestolen goed. Liever laat ik hen door de wet behandelen.” — Jos. F. Smith.

Was de brief door Florence aan Pres. Smith gericht, geteekend met: „*Respect-fully Yours*” (Hoogachtend, de Uwe:), nadat het telegram was ontvangen en Florence door sommige dagbladschrijvers werd geïnterviewd, was de term waarmede hij over Pres. Smith sprak, niet meer „*Respect-fully Yours*,” maar „*That man Smith telegraphed me*” in duidelijk Hollandsch, „die kerel Smith telegrafeerde mij,” enz.

Mr. Florence kan nu zijne fotografiën verkoopen, aan ansichtkaartenfabrieken, dagbladschrijvers, bioscope-theaters en wat dies meer zij, en zich gaan verrijken door middel van wat door Pres. Smith zoo juist geteekend werd, n. l. gestolen goed.

Onze lezers zullen echter intusschen wel belangstellend zijn geworden om eens te weten wat zoo al in den Tempel gevonden wordt, weshalve wij in het volgend nummer daarover een artikel zullen geven, niet aan de hand der gestolen portretten, maar overeenkomstig hetgeen reeds in 1904 daaromtrent, zooals gezegd, door de Kerk zelve is gepubliceerd.

HET BOEK OVER HET MORMONISME.

Velen onzer lezers zullen allicht weten, dat voor enkele maanden geleden in de Christelijke bladen aankondiging was gedaan van een eerlang te verschijnen boek over het Mormonisme, geschreven door een zeker predikant met name van Dellen, van Denver, Colorado. Deze van Dellen is een Hollander en heeft aldaar het boek in zijne moedertaal geschreven, waarna het hier in Holland is gedrukt en uitgegeven door J. H. Kok te Kampen. Wij hebben dat boek aangekocht en den inhoud doorgelezen, zoodat we ons eenigszins een oordeel kunnen vormen over dit nieuwe staaltje van waarheidsliefde bij Christen-predikanten.

Het boek is versierd met onderscheidene teekeningen en portretten. De teekeningen zijn hoofdzakelijk overgenomen uit oude Amerikaansche tijdschriften, en geven caricaturen weer van 30 à 40 jaren terug, uitgevonden door de toenmalig reeds bestaande lastertongen. Waar inderdaad werkelijke photographiën hebben moeten dienen voor de reproductie der portretten, afgedrukt op kunstdrukpapier en hier en daar tusschen den tekst ingelascht, daar doet het vreemd en pijnlijk aan deze edele gelaatstrekken te ontmoeten tusschen de in alle opzichten partijdige bombast van den inhoud. Joseph Smith is volgens den schrijver natuurlijk de grootste bedrieger die ooit heeft geleefd. Geen enkele goede zijde had zijn karakter, en zelfs zijnen marteldood was volgens Rev.^d van Dellen nog een gevolg van eene poging tot lafaardig vluchten. Zoolang Joseph Smith nog kon dienen als het mikpunt

der Christelijke aanvallen, samengeraapt uit de onderscheidene geschiedenissen, opgemaakt door oorspronkelijke ervijanden van het Mormonisme en door den schrijver met blijkbare wellust weergegeven, — blijft Brigham Young geheel buiten eenige beschouwing, ofschoon zooals goedgunstig wordt verklaard, Brigham Young altoos den Profeet Joseph trouw ter zijde stond. Maar niet zoodra is Joseph Smith van het tooneel verdwenen, of alle de verschrikkelijke eigenschappen die dézen ongeletterden knaap kenmerkten, worden het deel van Brigham Young, en alle fiolen der verzamelde haat wordt op Brigham Young's hoofd thans uitgestort.

Dat het Mormonisme trots alle bloedige vervolging niet alleen heeft kunnen staande blijven, maar zich zóó reusachtig heeft ontwikkeld, dat zelfs Rev. v. Dellen er een gevaar in ziet voor de naaste toekomst van de Vereenigde Staten, is een gevolg van des Satans sluwe werk om het Christendom te ondermijnen. Het Mormonisme is volgens schrijver — die in verreweg de meeste gevallen niet zijn eigen oordeel geeft, maar zich meestal beweegt aan de hand van hen die hem (natuurlijk partijdig) hebben voorgelicht, — een samenraapsel van alle mogelijke en onmogelijke Christelijke, Joodsche en Heidensche secten. Voor ons als belijders van dien Godsdienst waarlijk geen raadsel, wetende als wij doen, dat het Mormonisme in zich vereenigd alle goede en ware elementen van de onderscheidene geloofsovertuigingen over het rond der aarde verspreid.

Een droevig figuur maakt de Calvinistische theoloog, waar hij zich in een enkel hoofdstuk waagt aan de bestrijding der Mormoonsche godsdienstleer. De leer der persoonlijkheid van God, meergodendom, voorbestaan, doop voor de dooden enz. wordt op allererbarmelijkste wijze tegengesproken. Klaarblijkelijk gevoelt de schrijver dit zelve, want al heel gauw maakt hij zich daar met een Jantje van Leiden af, om maar liever voort te gaan, en zijn pen te doopen in het zwartgallige gif der bezwabberde geschiedenis. Op de voorpagina prijkt een portret van den tempel en een beeldtenis van de moeder van den profeet, terwijl meer naar achteren eene foto is afgedrukt van Joseph F. Smith, de tegenwoordige president. En het schijnt ons of deze slanke torenspitsen, alsmede die helder reine, onbevreesde oogopslag van deze door den hoogen God geheiligde gebouwen en personen met hunne blikken de ingewanden doorboren van den lezer als 't ware, en hem in stomme maar duidelijk verstaanbare taal te kennen geven, dat hier de gewetensovertuiging van honderduizenden oprechten van hart door het slijk wordt gesleurd met alle de machten waarover een démon kan beschikken.

Ons gevoelen is, dat dit boek zonder twijfel (vooral in Kamper kringen) veel zal worden gelezen, en evenals alle vroegere reeds geschreven laster, voornamelijk bij onze vrome tegenstanders heel wat kwasie heiligen afschuw zal verwekken, maar ook hier zal wederom blijken, dat hoe meer vijandschap tegen het groote Godswerk der laatste dagen wordt ondernomen, hoe meer dit werk zal bloeien en toenemen in getal, en het Mormonisme wat zich door bloed en tranen een weg heeft moeten breken, zal blijken niet alleen bestand te zijn tegen de lasterlijkste aanvallen van Satan, thans opnieuw belichaamd in Rev. van Dellen's nieuwe boek, maar het zal blijken de innerlijke machten te bezitten, om zich te ontwikkelen als de wereldgodsdienst der toekomst, wanneer de Zoon des Menschen met de menschen zal regeeren op aarde, en Zijn Heilig Priesterschap, ontdaan van de belemmerende machten des Satans, zijne wieken zal ontplooien, om den grooten Verlosser als Zijne Koningen en Priesters ter zijde te staan. En deze machten zal het Mormonisme niet ontwikkelen, omdat het bestaat uit een samenraapsel van alles, maar juist omdat zooals gezegd het Mormonisme, geleid en geïnspireerd door den Geest der Waarheid, in staat is gesteld om met de talenten van den schatgraver Joseph Smith toegerust, de Waarheid op te sporen overal waar ze te vinden is, en deze Waarheid toe te passen in haar eigen levenskring, en zoodoende weet saam te stellen, dat kleinood wat fonkelen zal aan de kroon van den Verlosser in het schoone Millenium, naar de komst waarvan Gods Heiligen uitzien, en waarvan voor hen het morgenlicht reeds aan de kimmen gaat gloren.

BETRACHTING.

Na eenen zeer harden langdurigen strijd, die ik met mij zelve heb moeten voeren, heeft de Goddelijke macht over de wereldsche gezegevierd, en ben ik besloten mij bij die secte aan te sluiten welke in den waren zin des woords Christelijk is in haar geheele opvatting.

En welke is die secte?

Het is de Kerk van de Heiligen der Laatste Dagen, die mij door hare ideën en de groote broederschap die er onder hare leden heerscht, heeft bekoord.

Ik heb lang gewikt en gewogen, hare geschriften en leerstellingen onderzocht, of ik ook iets kon vinden in haar nadeel, maar neen, steeds rees de weegschaal ten haren gunste. Verschillende twistgesprekken op wetenschappelijk gebied heb ik met hare

zendelingen gevoerd, maar steeds toonden zij mij aan dat de ontwikkeling de grootste glorie van God is, hetwelk een hemelsch-breed contrast vormt met de zich noemende Christenkerken.

Hoe geheel anders is mij nu het geloof in God en onzen Heer Jezus Christus. Hoe hoopvol voor de mensheid blinkt de stralende ster van Sion, deze die eens het geheele aardrijk zal beschijnen met zijn liefelijken glans. Deze ster, zij heeft mij in al hare schoonheid getroffen; — dat zij mij altijd moge beschijnen met mijn geheele gezin.

Nooit had ik gedacht, dat er een zoo gewichtig keerpunt in mijn leven zou komen; altijd was ik gedachtig aan hetgeen eens tot mij gezegd was door een schijnbaar geloovig mensch, dat men namelijk uitverkoren moest zijn om te gelooven, maar het is mij nu duidelijk geworden, dat menschen die zoo spreken slechts *schijnbaar geloovig zijn*. Voor hen hoop ik dat de ware Kerk ook hen eenmaal nog eens in haar midden mag zien. Voor ieder mensch is de zaligheid weggelegd, 't welk ten volle wordt bevestigd door de leer die door Joseph Smith de martelaar der Mormoonsche Kerk is hersteld geworden.

Ik ben gelukkig dat de strijd in mij volvoerd is omtrent het Godsgeloof, en in dit schrijven belijd ik volkomen dat ik eenmaal de verstokte Godloochenaar en zondaar was die er bestond, maar zooals eenmaal Saulus van Tarsen door 't Goddelijk licht getroffen werd, zoo ook werd ik getroffen tot mijn groote blijdschap.

Langen tijd liep ik rond dat ik niet tevreden was met mij zelf, meermalen heb ik mij treurig gestemd gevoeld dat ik geene partij kon kiezen, doch dat is gelukkig niet meer zoo. Als deze betrachting in onze „Ster” verschijnt, zal ik met mijn geheele ziel en lichaam tot de Kerk behooren, die het Evangelie van Christus op aarde hersteld heeft, en ik zal, zoo God mij daartoe de kracht geeft, mijn verdere leven wijden aan de grootmaking en verheerlijking van Zijnen naam, en den tabernakel Zijns Heiligdoms.

Ik weet dat vele moeilijkheden mij door de wereld in den weg zullen worden gelegd, maar indien wij een geloof als een mosterdzaadje hebben, kunnen wij bergen verzetten. De hoop is bij mij, dat dit mosterdzaadje zal ontkiemen tot een sterke boom, opdat de geheele wereld overwonnen mag worden, en vele, ja vele menschen behouden kunnen worden voor den hemel.

Deventer, Sept. 1911.

W. N. HUYGEN.

IN ONS EIGEN ZENDINGSVELD.

Gedurende de maand September werd er 1683 uur besteed aan het bezoeken van vreemdelingen en 1601 aan het verspreiden van lectuur; 2838 Evangeliegesprekken waren gehouden, 34076 traktaten uitgegeven en 4295 boeken verspreid

Ouderling J. M. Grant heeft het grootste aantal uren met vreemdelingen doorgebracht n.l. 88. Ouderling Grant Brown heeft de meeste tijd besteed aan het verspreiden van lectuur n.l. 43 uur. Ouderling G. de Jong hield het grootst aantal Evangeliegesprekken n.l. 246. Ouderling P. Noorda gaf de meeste traktaten uit n.l. 1603 en Ouderling E. F. Edman verspreidde de meeste boeken n.l. 452.

Met kleine gaven en groote trouw kunnen wij meer zegen verspreiden dan met glanzende goederen en talenten, die wij voor ons zelf houden of voor een buitengewone gelegenheid bewaren.

OVERLEDEN.

SCHÜTZE. — Te Salt Lake City is op 21 Juni l.l. overleden Frederik C. G. Schütze. Broeder Schütze was geboren 6 Juli 1849 te Sarchleben, Duitschland en gedoopt en bevestigd 11 Oct. 1889 te Luik, België door Ouderling S. Schnutter.

(Wegens 't ontbreken der juiste gegevens pas heden geplaatst).

INHOUD.

Nederigheid	Blz. 309	Tempeigheimen?	Blz. 317
Verplaatst	" 313	Het boek over het Mormonisme	" 320
Ontslagen	" 313	Betrachting	" 322
Ik las van een zeer schoone stad eens	" 314	In ons eigen Zendingsveld	" 324
		Overleden	" 324

Uitgegeven door de NED.-BELG. ZENDING, Crooswijkschesingel 7 B.

Rotterdam. — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der

Zending in Nederland en België.

Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 1.80, België fr. 4.50,

Buitenland f 2.50, Amerika \$ 1.00. — Per exemplaar 10 cent.